Pativṛtā-
dharmmaṃ.

1879

Ci
XIV
290

Kps. 7

N12<526553385 021
LS
ubTÜBINGEN

ശ്രീ.

പതിവ്രതാധൎമ്മം

ശതകം.

കാട്ടുകണ്ടി കുഞ്ഞികൊന്നൻവൈദ്യ
രവർകളുടെ മകൻ കല്ലിങ്ങൽ
ചാത്തുണ്ണിവൈദ്യരവർകളാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത.

മല്പ്പുശ്ശേരി ചന്തുവിനാൽ
കൊഴിക്കൊട്ട മിനൎവ്വ അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

1879.

വില അണ ൨. രണ്ട.

UNIV. BIBL. TÜBINGEN

Gi XIV 290. Kps. 7

പതിവ്രതാധൎമ്മം

ശ്ലോകം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു.

ഉമാവരൻഭാരതിയുംകുമാരൻ രമാവരൻ വാര
ണാവക്ത്രനുംമെ അമാമുദാമൽഗുരുവും വിശേഷാ
ദമെയമെന്നും തുണചെയ്തിടേണം.—

പതിവ്രതാധൎമ്മമതീവ സാരം ദ്വിതീയ മായുള്ള
പുരാണവാക്യം ഗതിപ്രദംകേവലമംഗനാനാ മി
തീഹ ചൊല്ലുന്നതു ഭാഷയായി. കാന്തൻശഠൻകു
ത്സിതനൊവിശേഷാൽ ശാന്തൻമഹാൻ സൽകൃ
തനൊസതീനാം ശാന്താത്മനാ ദൈവതമെന്നവ
ൎണ്ണം ചിന്താദിയാൽ സാമ്പ്രതമെവപൂജ്യൻ. വ
ന്നീടൊലാതൻ കണവന്നുകാൎയ്യം തന്നാലെവൈ
ഷമ്യമെഴുന്നതൊന്നും എന്നുള്ളധൈൎയ്യം പിഴയാ
തെനിത്യം ചെന്നോത്തുമെവുന്നവളത്രെസാദ്ധ്വീ
കാന്താജനങ്ങൾക്കവസാനമൊളം കാന്താനുകൂ

ലം മരുവുന്നതന്ന്യെ താനൊന്നിയായെതുമെചെ
യ്യുകൂട താന്താൻപുരക്കായ്കമതാകിലും താൻ. പിരി
ച്ചുഷങ്കാരമൊടാശയ്യുംതാൻ നിരന്തരം ചെഷ്ട്യവ
മപ്രകാരം പരിച്ചുകാന്തൻ മതിചെന്നവൃത്യാ വ
സിക്കുമെക്കാമിനി സാധ്വീനൂനം. അത്ര്യാഗ്രഹാ
ൽനൊക്കിയൊരുത്തനെന്നാലത്ത്യന്തമാധുൎയ്യ വച
സ്സിനാലും പ്രത്യെകഭാവാൽ ഞെളിയാതെകണ്ടും
സത്യെനമെവുന്നവളത്രെ സാധ്വീ. ഏറെജനം
കൂടിയദിക്കിലായി വെറെജനാംഗംഗൾ തടഞ്ഞു
താകിൽ മാറാതെവാക്കൎമ്മ മനസ്സുഭാവാൽ നെരൊ
ടെ മെവുന്നവളത്രെ സാധ്വീ. അന്ന്യൻബലം
കൊണ്ടുഗ്രഹിക്കയെന്നും അന്ന്യന്റെ വസ്ത്രങ്ങളു
ടുക്കയെന്നും ദൈന്ന്യന യാചിപ്പതുമെന്നുവന്നാ
ലന്ന്യംഭജിക്കുന്നതുമല്ലസാധ്വീ. പാക്കിൽസതീ
ലക്ഷണമന്ന്യനെകൻ നൊക്കിചിരിക്കിൽ ചിരി
യാതെകണ്ടും വാക്കിന്നുവാക്കായിപറയാതെകണ്ടും
നൊക്കീടിൽ നൊക്കാതെയുമായിടെണം. കണ്ടാ
ൽമഹാസുന്ദരനായുവാവായി കൊണ്ടാടിടുംഗീത
വിദഗ്ദ്ധനായും ഉണ്ടാംപുമാനെ പരിചൊടുകണ്ടാ

ൽ തീണ്ടാസ്വരീയാൾ വികൃതിസ്സ്വഭാവം. തണ്ടാ
ൎമിഴിമാരുടെകാന്തനന്ന്യൻ കണ്ടാൽ മനൊജ്ഞൻ
വരനെന്നിവണ്ണം ഉണ്ടായിടാതുള്ളൊരു വാഞ്ഛ
യൊടും പണ്ടെ വസിക്കുന്നവളുത്തമസ്ത്രീ. ചി
ന്തിച്ചു കണ്ടാലപരൻമനുഷ്യ ഗന്ധൎവ്വദെവാദി
യിലുള്ളൊരുത്തൻ എന്താകിലുംതൻ പ്രിയനാസ്സ
തീനാം സന്ധിക്കയെന്നുള്ളതു മില്ലനൂനം. നെരാ
യൊരിക്കാലുമെ തൻപുമാന്റെ പെരാഹ്വയിച്ചീ
ടുകയെന്നതൊൎത്താൽ ചെരുന്നതല്ലെന്നതു മാത്രമ
ല്ല പാരംവിവൎജ്യംതരുണീജനാനാം. തൻമാരനു
മ്മൊളുവുമുണ്ടിടാതെ ചെമ്മെവസിച്ചിട്ടവ നുണ്ട
ശെഷം സമ്മൊദമാൎമ്മാറു ഭുജിപ്പതത്രെ ധൎമ്മംവി
ശെഷിച്ചുസതീജനാനാം. സന്താപമായി കാന്ത
നുവന്നതാകിൽ സന്താപമന്തെ തരുണിക്കുവെ
ണ്ണം സന്തൊഷമെന്നാലതിലുംവിശെഷിച്ചന്ത
ൎമുദാ ചെന്നു വസിച്ചിടെണം. ഭൎത്താവുദ്ദൂര
ഗതനെന്നു വന്നാൽ ഗാത്രെവിശുദ്ധ്യാ മരു
വുന്നതന്ന്യെ വസ്ത്രാദ്യലങ്കാര വിശെഷമെല്ലാം വ്യ
ത്യാചുരുക്കീട്ടു വസിച്ചിടെണം. ഭൎത്താവുറങ്ങൊളു

മുറങ്ങിടാതെ ഭക്ത്യാവസിച്ചുമ്പിലുറങ്ങിയെന്നാൽ
ഭൎത്താസമെതം ശയനെശയിച്ചിട്ടുസ്ഥാനവും മു
മ്പിലെ ചെയ്യിടെണം.- മരിച്ചുതൻകാന്തനതെ
ന്നുവന്നാലെരിച്ചുതീൎത്തന്നിൽ ദഹിച്ചുജീവം പി
രിച്ചുതില്ലെങ്കിലു മന്ന്യനെത്താൻ വരിച്ചിടായ്ക
ങ്ങുമരിക്കുവൊളം.- സതിസദാതന്നുടെ ഭൎത്തൃമാതാ
പിതാക്കളിൽ ഭക്തിമുടക്കമെന്ന്യെ അതീവ ശുശ്രൂ
ഷയൊടൊത്തുകാലം അതീതമാക്കീടണമെന്നനൂ
നം.- ധൎമ്മപ്രവൃത്തിക്കനുകൂലമായും സ്വാമിൻപ്ര
വൃത്തിക്കുലടക്കമായും തന്മെവെടിപ്പും നിജകാമകാ
ൎയ്യ ചെന്മെയ്യുറപ്പും തരുണികളുമുഖ്യം.- മല്ലാക്ഷി
മാൎത്തങ്ങടെ കാന്തനൊടായി ചൊല്ലുന്നവാക്കൊ
ക്കെയ്യുമാദരെണ കല്യാണമായിസമ്മതമായിപ്രി
യത്തൊടല്ലാതെ വന്നിടരുതെന്നുമാളും.- പുരത്തി
ലെശ്രാദ്ധികൾ ചെയ്യുമുമ്പെ ഒരുക്കിവെണ്ടുന്നവ
യൊക്കവെതാൻ തരത്തിലാമ്മാറു പചിച്ചിടാനാ
യ്യൊരുത്തമെമുന്നവളായിടെണം.- ക്ഷെത്രംവനം
ഗ്രാമമിവറ്റിൽനിന്നൊ ഭൎത്താവുവന്നാലെഴുനീ
റ്റുഭക്ത്യാ ചീൎത്താത്മനാ കാൽകഴുകിച്ചിരിപ്പാൻ

പെൎത്തും കൊടുത്തീടുക സാദരരെന്ന- ഏറും നിറം പൂ
ണ്ട വിശെഷപാത്രെ ചൊറും നിറച്ചങ്ങു പദംശ-
മൊടും പാരം പ്രസാദമെന്ന കൊടുത്തിടെണം സാ
രാംഗി തൻകാന്തന്നു കാലമെതാൻ- സാന്നിദ്ധ്യമെ
റുന്നവയും വിശെഷാൽ ധാന്യങ്ങൾ തൊട്ടുള്ള പദാ
ൎത്ഥവും താൻ ശൂന്യം പുരത്തിങ്കൽ വരാതവണ്ണം
മാന്യെന ഗൊപിച്ചു വസിച്ചിടെണം- ബന്ധു
ക്കൾ മക്കൾ ഗുരു ദാസിദാസർ പാന്ഥാക്കളെന്നുള്ള
വർകൾക്കന്നാദ്ധ്യചി താന്താങ്ങടെ മാനഗുണങ്ങ
ൾപൊലെ ചിന്തിച്ചു ഭൊജ്യാദികൾ നൽകിടെ
ണം- പുരത്തിൽ വെണ്ടും ചിലവിന്നു കാന്തൻ ക
രത്തിൽ നൽകുന്ന ധനത്തിൽ നിന്ന തരത്തിൽ
വെണ്ടുന്നതു ചെയ്തു ബുദ്ധ്യാ ധരിക്കണം കിഞ്ച
ന ശെഷമായി- ദാനത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു കൊടുത്ത
വസ്തു താനല്ലമെന്നാലുമെടുത്തിടാതെ സാനന്ദപൂ
ൎവ്വാലതു ചെയ്തു കീൎത്ത്യാജ്ഞാനെന്ന പാലിച്ചു വസി
ച്ചിടെണം- ഓൎത്തീടിലെന്നും തരുണീജനം തന്മി
ത്രത്തിനായിട്ടൊരു കാണി പൊലും ഭൎത്താവു തൻക
ല്പനയൊടു കൂടാതൎത്ഥം കൊടുത്തീടരു തെന്നു നൂനം.

മാററാൻെറവാൎത്താ പറകെറയെന്നും മററെറകന്നൊ
ടൊത്തുകവൎത്തമാനം ഊററത്തിലിഷ്ട്യ പെടുകെന്നാ
ത്തുംപൊലെററംവിവൎജ്ജ്യംതരുണീജനത്താൽ- സ
ന്തൊഷമില്ലാതെ വസിക്കയെന്നും എന്തെങ്കി
ലും പൊട്ടിഹസിക്കയെന്നും സന്ധിക്കയില്ലാ
പ്രമദാജനാനാം ചിന്തിക്കിലെററം പരിവൎജ്ജ്യ
മത്രെ- യാതൊന്നു ഭൎത്താവു ഭുജിപ്പതില്ല യാ
തൊന്നുഭൎത്താവുകുടിപ്പതില്ല ഏതൊന്നുവന്നാ ല
തിലൊക്കെയും തച്ചെതൊഷരീമാരു മൊഴിച്ചിടെ
ണം- ദന്തങ്ങൾശൊധിക്ക കുളിക്കരൊമം കൃന്തി
ക്കവെസ്ത്രങ്ങളലങ്കരിക്ക വാൎത്തിക്കകൎമ്മങ്ങവുമെന്നി
വൻെറ കാന്തൻെറ നെർനിന്നരുതെന്നു നൂനം-
ളുറങ്ങുകാഭൊജനവുംശരീരം തിരുംബ്ബുകായെന്നതു
മാത്രമല്ല പ്രാരംഭമായിമററു മലംകൃതങ്ങൾ മാര
ൻെറമുമ്പിന്നരുതെന്നുനൂനം- എന്നാകിലും തിങ്ങ
ളിലാൎത്തവതപം വന്നീടിലന്നാരി യശുദ്ധയത്രെ
എന്നുള്ളതിൽ പിന്നെയുമുണ്ടുഭെദം വന്നന്നു ച
ണ്ഡാലി സമംവിവൎജ്ജ്യാ- ദ്വിതീയവാരെയവൾ
വിപ്രഹിംസാ ചെയ്യുള്ളവിപ്രാംഗന യെന്ന വ്വ

ണ്ണം തൃതീയകെന്നാലതിനൊത്തപാതിക്കതിവനാ
ലിൽ കുളിയാൽവിശുദ്ധാ- കുളിക്കഹാസിക്ക കര
ഞ്ഞിരിക്ക കളിക്കചൂതമ്പിൽ നടക്കകെന്നും വിള
ക്കപൊല്ലെന്നതു മിത്ഥമന്ത്രം പെളിച്ച തീണ്ടായവ
ളാൽ വിവൎജ്ജ്യം- കണ്ണാംഗശൌചം പകൽനിദ്ര
യെന്നും കണ്ടാൽമനൊജ്ഞാഞ്ഞതന ചന്ദനാദ്യം
തീണ്ടായിട്ടുംനാളിലതീവവൎജ്ജ്യം തണ്ടാർമിഴിമാർ
കളിലെന്നൂനം- ഏവംവിധം മൈഥുന മെന്നു
ചിത്തെ ഭാവിക്കപൊലെന്നതു മാത്രമല്ല ദെവാൎച്ച
നത്തെ വചനങ്ങൾകൊണ്ടും നൈവാചരെ ദാ
ത്തവയായനാരീ- ഉടുത്തവസ്ത്രങ്ങളെ മാററുവാ
നായി കൊടുക്കതൊട്ടീടുകയും വിശെഷം പട്ടത
മായ്യൊണ്ടുരചെയ്യുയെന്നും പടിപ്പിലാണ്ടാത്തവ
യൊടിതാകാ- മുറിക്കതാൻതന്റെനഖങ്ങൾകാൎയ്യ
ൾനുറുക്കചന്ദ്രാൎക്കരെനൊക്കയെന്നുംപുറത്തുഭാഗം
വനമെന്നിവററിൽ ചരിക്കയും പുഷ്പിണി യാകി
ലാകാ- അശുദ്ധമായാ കറയാണ്ടനാരി പശുക്ക
ളെതൊട്ടു കറക്കുകെന്നും ശിശുക്കളെ തീററുകചൊ
റുകൂടെ യശിക്കയെന്നിത്ഥം മൊഴിക്കദൊഷം- ഭുജ

ങ്ങൾപാദങ്ങൾ മുഖഞ്ചുവായ്യും ഭുജിച്ചപാത്രം കഴു
കീട്ടകെന്നുംത്യജിക്കദ്ദൂരെ മലമൂത്രമെന്നും രജസ്വ
ലാചെയ്യുകിൽമറ്റൊരെടം- നാലാംദിനെ നാരി
യുറങ്ങിയെടം കാലെതളിച്ചീടുകയുംമുഷിഞ്ഞ ചെ
ലാദിവണ്ണാൻെറ കരത്തിൽനൽകി ചാലെശുചി
ക്കായിവചെയ്തീടെണം- പാരാതെതാൻതൻെറയ
ശുദ്ധവസ്ത്രം ക്ഷാരംകലക്കി പരിചിൽ പചിച്ച
നീരൊടുചെൎത്തിട്ടുതിരുമ്പിയെന്നാൽ പൊരുംശു
ചിക്കങ്ങിനെയങ്കിലാവാം- കല്ലിന്മെൽ നന്നായു
രസീനഖങ്ങൾ തെല്ലുംകറപ്പെന്നിയെ ശുദ്ധമാ
ക്കി പല്ലമ്പിൽഭസ്മേന തുടച്ചുനാവും നല്ലെഖനാ
ൽ സ്വച്ഛതയാക്കിടെണം- കെല്ലൊടുവെള്ളം ക
ബളികുലക്കി തുപ്പിപ്പുനപ്പിന്നെയുമപ്രകാരം മുപ്പ
ത്തുരണ്ടാസ്യവിശുദ്ധിയെതാൻ തപ്പാതെചെയ്തീ
ടണ മെന്നന്യൂനം- ശില്പത്തിൽമണ്ണൊട്ടു കരത്തി
ലെന്തിട്ടൊപ്പം ജലംചെൎത്തുരസീട്ടുനന്നായി മുപ്പ
ത്തുരണ്ടുങ്ങിനെതന്നെ സ്വൈരാൽ കീൾപ്പെട്ട
ഗുഹ്യം കഴകീടവെണം- നെല്ലിക്കചെൎത്തിട്ടു പ
ചിച്ചവെള്ളം നല്ലൊണമാമ്മാറുതണുത്ത പിന്നെ

കല്യാണിമാർ മൂൎദ്ധ്നികുളിക്കുമുമ്പെ ഉല്ലാസമൊടൊട്ടു പകൎന്നിടെണം- ഗാത്രങ്ങളിൽചെൎന്ന മലത്തെ വെള്ളംപാത്രത്തിലെററിട്ടു വഹിച്ചുതീരെ ചെത്തിട്ടുനന്നായികഴുകീട്ടുപിന്നെ തീൎത്ഥത്തിൽമുങ്ങീട്ടു കുളിച്ചിടെണം- നാലെട്ടുരണ്ടെന്നിയെ മുങ്ങിമുമ്പെ മെലിട്ട വസ്ത്രാദ്യമെടുത്തുപിന്നെ നാലെട്ടുമുങ്ങീട്ടു തീരെവെച്ചു നാലെട്ടുമുങ്ങെണമതെകവീപ്പാൽ തൊൎത്തികരെറീട്ടഥ ഭക്തിയൊടെ മാൎത്താണ്ഡദെവസ്തുതിചെയ്തുപിന്നെ ഭൎത്താവിനെതന്റെ മനക്കുരുന്നിലൊൎത്താനന്ദം താഴ്ത്തിനടന്നിടെണം- മററാരെയെന്നാകിലുമീക്ഷിയാതെ പററീ പുരത്തിങ്കലതിന്റെശെഷം കൊററുള്ളതാദായ ഭുജിച്ചു പിന്നെ തെറെറന്ന്യെയാദിത്ത്യനെ നൊക്കിടെണം- എല്ലാജനപ്രെക്ഷണമെന്നതൊ നന്നല്ലെന്നുചൊന്നെനിഹ മുമ്പിലെന്നാൽ തെല്ലുംശിശുപ്രെക്ഷണയാകിലൊന്നു മില്ലെന്നുവിദ്വജ്ജന മൊതിടുന്നു- നന്മ ചെമൊത്മാവിനു ചെരുവാനായിക്കമ്മത്തൊടൊത്തീടിന ഗവ്യമഞ്ചുംസന്മന്ത്രസിദ്ധം ജലമെന്നിവററെ സമ്മൊദമാമ്മാറു കുടിച്ചിടെ

ണം- കാന്തിക്കുചെൎന്നീട്ടു മലംകൃതങ്ങൾ താന്ത
ൻെറബോധ്യത്തിലണിഞ്ഞുപിന്നെ കാന്തൻെറ
ചിത്തപ്രിയസക്തിയൊടൊത്താന്തമ്മുദാനാരി വ
സിച്ചിടെണം- നാരീപുനഃ ഗൎഭിണിയാകിൽ
നിത്യം നെരായവണ്ണം നിയമങ്ങളൊടും സാരെ
ണഗൎഭാനുചിതരക്ഷയൊടും പാരാതെ ചെൎന്നൊ
ത്തുവസിച്ചിടെണം- സന്തുഷ്ടയായും ഗ്രഹപൂജ
യൊടും കാന്തൻപ്രിയത്തിന്നനുചിന്തയൊടും സ
ന്തൊഷപൂൎവം സുമുഖീവ്യഥാന്യചിന്താവിനാ ഗ
ൎഭിണിവാണിടെണം- കുസ്ത്രീജനത്തൊടുരിയാട്ട
കെന്നും അത്യുഗ്രഭൊജ്യാദ്യമജീൎണ്ണവുംതാൻ പ്ര
ത്യെകവും കാററുമുററങ്ങളാലൊത്തെത്തുന്നതും ഗൎഭി
ണിയാൽവിവൎജ്ജ്യം- ചത്തൎക്കസ്സുശ്നവും ശപ
ങ്ങൾ കത്തുന്ന തീ ഭീതികരങ്ങൾമററും ഇത്യാദിക
ണ്ടീടുകരൌദ്രവാൎത്താ ശ്രൊത്രത്തിലുംഗൎഭിണിയാ
ൽവിവൎജ്ജ്യം- തെററാതെകണ്ടീവിധിനാ വസി
ച്ചാൽ പെററീടുമെററം സുഭഗംകുമാരം മറെറപ്ര
കാരത്തിലെഴുന്നഗൎഭം മുററാതെയൊ സ്തംഭനമൊ
ഭവിക്കും- ഭൎത്താകുഡുംബങ്ങൾ നിമിത്തമായുള്ള

ൎത്ഥത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു ഗമിച്ചകാലം പാൎത്തിടണംഭ
ൎത്തൃകുഡുംബമൊടും ആൎത്തിവിഹീനം തരുണീവൃ
ന്ദമെ- കാന്തൻതാനെന്നിയെ ഭാൎയ്യയായാ കാ
ന്താഗുണംകൊണ്ടിളതെന്നു മെററം സന്താനമൊ
ടൊത്തവളെന്നുമിത്ഥം ചിന്തിച്ചുനിന്ദിക്കരു തെന്നു
നാളും- ജ്യെഷ്ഠത്തിയൊതന്നനുജത്തിയൊ തന്നി
ഷ്ടത്തിയൊ വെറെയൊരുത്തിതാനൊ ദീവട്ടിട്ടു ഭ
ൎത്താവിനു ഭാൎയ്യയായി പെട്ടീടിൽ നിന്ദിപ്പതുമാക
തമ്മിൽ- കൊപാദിയെന്നുള്ളവ ഹെതുവായിസ
പത്നികൾതങ്ങളിൽ മത്സരെണഅപ്രീതിയായുള്ള
വയെതുമെതാ നെപ്പൊഴുമുണ്ടാകരുതെന്നുനൂനം-
ആരാനെ വൎണ്ണിക്കകയെന്നുമാരാൻപെരായഗാ
നങ്ങളെയ്യുംപുമാന്റെ ദൂരെവസിച്ചീടുകയെന്നുമി
ത്ഥം നാരീജനംപാര മകററിടെണം- ദാരങ്ങൾത
ന്റെപതിചൊന്നദെശെ നെരൊടെകാണ്മാറുവ
സിക്കയൊഗ്യം വെറെ പരന്മാരെവിലൊകനങ്ങ
ൾ സ്വൈൎയ്യണെയെന്നുള്ളതൊഴിച്ചിടെണം- ഭൎത്താ
കഥാവല്ലതുമൊതുമപ്പൊൾ ശ്രൊത്രെണ കെട്ടിട്ടു
ധരിക്കയന്ന്യെപൈത്തന്ന്യയായൊന്നുമതിന്നുമദ്ധ്യാ

ലൊത്തൊത്തുകെന്നാകുകയാകന്യരി- മാരൊത്സവാ
ൎത്ഥം രമണൻവിളിച്ചാൽ പാരാതെ തച്ഛ്രദ്ധയൊ
ടൊത്തുചെന്നു ചെരുംപ്രകാരെണ മൂത്തുന്നകാമം
തീരുംപടിക്കൊത്തുരമിച്ചിടെണം- ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
ചൊല്ലിയകൌശലത്തെ ചെൎത്തിട്ടു പ്രീത്യാ കല
വൃത്തിയാക്കി തീൎത്തിട്ടുകാണുംകമിതാവിനെ താൻ
പാൎത്തൊറ മാനന്നമിയന്നിടെണം- അന്തൎഭയം
പൂണ്ടതിദുഃഖമൊടും കാന്തന്റെ ചാരത്തുവസിക്ക
യെന്നും കാന്തന്റെനെരെ കലഹിക്കയെന്നും
കാന്താജനം ചെയ്യുന്നു യൊഗ്യമല്ല- കാന്തന്നുതാ
നെന്നിയെയുള്ളപത്നീ താന്തന്നുടെ മിത്രജനംനി
മിത്തം കാന്തംസകൊപാൽ കലഹിപ്പതാകാകാന്ത
ൻ കലിക്കൊത്തവനാകിലുംതാൻ- വല്ലാതെനി
ന്ദിച്ചുവചസ്സുചൊൽകിൽ കല്യാണഭാവാ ലതി
നെജയിക്കും തല്ലീടിലൊവല്ലഭനൊടുതൊഷം തെ
ല്ലെറെയെന്നായുമുടൻ വരെണം- നൊന്തെറിയെ
ന്നാലഥപെടിയാതെ കാന്തൻ കഴഞ്ഞൊത്തിയുട
ൻപിടിച്ചു സന്താപവാചാ കലുഷംകളഞ്ഞു സ
ന്തൊഷയായൊത്തുവസിച്ചിടെണം- പലായനം

ചെയ്യുകവല്ലേടംതാൻ പലെജനത്തൊട വിളിച്ചു
കെക്കഴ വിലാപമുച്ചത്തിലുമിത്ഥമെല്ലാം വിലാസി
നീമാൎക്കബലലെനവൎജ്ജ്യം- മിത്രങ്ങൾ ഭ്രാതാക്കളു
മച്ഛനമ്മ ഇത്യെവമെന്നുള്ളവരും സതിക്ക ഭൎത്താ
വുതാനെന്നതിൽ മീതെവാഞ്ഛാ പ്രീത്യാഭവിച്ചീ
ടെരുതെന്നുനൂനം- വിരക്തിസംബന്ധമിയന്ന
വാക്യം ഒരിക്കലും നാരിജനങ്ങളാലെ വരിച്ചനാ
ഥെനവദിച്ചീടുമ്പൊളുരക്കയെന്നുള്ളതു വന്നുകൂട.
ബന്ധുക്കൾ വീട്ടിന്നടിയന്തരാൎത്ഥം ഗന്തവ്യയെ
ന്നാൽകണവൻനിയൊഗം സന്തൊഷമായിട്ടുല
ഭിച്ചുപിന്നെ കാന്താസഹായെന ഗമിച്ചിടെണം
ചിരംദിനം തത്രവസിച്ചിടാതെ പുരത്തിലാന്മാറു
മടങ്ങിവന്ന വരൻെറ ശുശ്രൂഷയൊടൊത്തു നി
ത്യം വരാംഗനാചാരവെ വാണിടെണം- വല്ലേ
ടവും കാൎയ്യവശാൽഗമിപ്പാൻ ഉല്ലാസമൊടെ ക
ണവൻതുനിഞ്ഞാൽ കല്യാണവാക്കെന്നിയെനാ
രിമാരാൽ ചൊല്ലീടുകെന്നുള്ളതുവന്നുകൂട- തടുക്ക
താൻചെന്നു കരഞ്ഞുനിൽക്ക മുടക്കവാക്യങ്ങ ളുര
ക്കനെരെ ജഡതാമെവം കണവൻ ഗമിപ്പാൻതു

ടങ്ങുമപ്പൊളരുതെന്നുനൂനം- നാരീജനം തങ്ങടെ
മെൽതിരുംബി സ്വൈയ്യണ്ണ മെവീടുമതെന്നവൃ
ത്തി ദൂരത്തുഭത്താവു ഗമിക്കിലപ്പൊൾ പാരാതെ
വജ്ജിച്ചുവസിച്ചിടെണം- തന്നായകൻ ദൂരെ
വെ പൊയിവസിക്ക മെന്നാലവൾക്കനുപജീ
വനാത്ഥം നിന്ദ്യങ്ങളായീടിന കമ്മമൊന്നും ന
ന്നല്ലചെയ്യീടരുതെന്നുനൂനം- ഭത്താവിനാൽ ക
ല്പിതമായവണ്ണം വത്തിച്ചുനാരിയതുകൊണ്ടു ത
ന്റെ വൃത്തിക്കവെണ്ടുന്നതു ചെയ്തുനിത്യം പാ
ത്തീടണംവല്ലഭനെത്തുവൊളം- എന്നന്യദെശെ
പതിപൊയിരിപ്പു അന്നാളവന്റെ പിതൃമാതൃപാ
ശ്വെ കന്യായുറങ്ങീടുക യെന്നതന്യെ അന്യ
ന്റെചാരത്തൊരുനാളുമാകാ- കല്പിച്ചയച്ചും ചി
ലദൂതരെതാനെപ്പൊളുമെ തന്നടെഭത്തൃവാത്ത താ
ല്പയ്യ മാണ്ടുകൊണ്ടുടനന്വെഷിച്ചു മുൾപൂവി ലൊമ്മി
ച്ചു വസിച്ചിടെണം- പ്രമാണമാമീശ്വരസെവ
യെതാൻ ക്ഷെമംലഭിപ്പാൻ കണവനുവെണ്ടി
നെമംവിടാതെയുടനാചരിച്ചു മാമൊദമൊടെസതി
വാണിടെണം- വെടിപ്പിലംഗം കഴകാച്ചു നെ

ററിത്തടത്തിലൊക്കും തിലകംതൊടായ്ക ചെടിച്ചു മാലിന്യമിയന്നവസ്ത്രമുടുക്കയും കശ്മലതാംഗനാനാം- പൊക്കായ്കുതന്റെനഖനീചരൊമം വായ്ക്കൊൾകതാൻ വെററിലടെക്കയെററം ആക്കംകുറഞ്ഞുള്ളരുതായ്മദന്തം തെക്കായ്കയും കശ്മലതാംഗനാനാം- അടക്കമില്ലാതെ ചിരിക്കവസ്ത്രമുടുത്തതൊന്നൊടെ നടക്കപൊഴായി നടക്കനില്ലുജ്ജ്വത യെന്നിവററാൽ പെടുക്കുമക്കാമിനി ഭൎത്തൃദുഃഖം- നിരന്തരം നിദ്ര്യുമുണ്ടെമെററം പരന്റെ വൃത്തിക്കകൃതംകഥിക്കാ ചിരിക്കതൊന്തൊന്നിനി യായിവററാൽ വരുത്തുമക്കാമിനി ഭൎത്തൃദുഃഖം-

മാലൊകരിൽ കെളിപരന്റെ ഗെഹമാലൊലയായി ചെന്നിതിരുംബ്ബകെന്നും ചാലെപ്പിണക്കിൽ കൊതിയെന്നിവറെറയാലെകുമക്കാമിനി ഭൎത്തൃദുഃഖം- ഒരുക്കിവെച്ചുമ്പൊടു വീട്ടുകാൎയ്യം പിരട്ടിമെയ്ക്കൊട്ടഥമഞ്ഞൾപിന്നെ തരത്തിൽനീരാടിയലംകൃതത്തെ ധരിച്ചുകാന്താന്തികമാന്നിടെണം- വാഗെഹ ചെതസ്സുകളൊടുകൂടി മയ്യൂണ്ണിമാക്കിപ്പടിയായവൃത്ത്യാ ഇക്കണ്ടലൊകങ്ങളിലെങ്ങുമെപൊൽ

നീക്കംവരാതുള്ളൊരു കീൎത്തിതെടും- മല്ലാക്ഷിമാ
ൎക്കിങ്ങൊരു ദൈവ്വമന്ന്യമില്ലെങ്ങുമെവെട്ടവനൊടുതു
ല്യം എല്ലാംലഭിക്കും കൊതിതൽപ്രസാദാ ലില്ലാ
തെയാകുന്നതു മപ്രസാദാൽ- കാന്താജനാനാംക
മിതുപ്രസാദാൽ സന്താനസൌഖ്യം സുരലൊക
സൌഖ്യം ചിന്തിച്ചവണ്ണം ബഹുഭക്തിയെന്നും
സന്ധിച്ചുകൂട്ടും നഹിവൈചികിത്സ്യം- വസ്ത്രങ്ങ
ൾധാന്യങ്ങൾസുവൎണ്ണഗന്ധവസ്തുക്കൾശയ്യാസ
നഭൊഗമെററം എത്തിടുമന്ന്യങ്ങളുമത്ഭുതാനി സ
ത്തുക്കളിച്ചൊന്നതുസത്യമത്രെ- മുന്നംകണ്ടു വ
സിഷ്ഠമാമുനിവരൻ തന്നിൽതെളിഞ്ഞൂചിവാൻ
ധന്യൻപുണ്യമെഴും ദിലീപ നൃപനൊടെല്ലാം സ
തീനീതിയെ ചൊന്നെൻഞാനതു ഭാഷയായറി
യുമാറിക്കാമിനീമാൎക്കിദം നന്നായിചൊൽക പഠി
ച്ചുമെങ്കിലുമുടൻ വന്നീടുമെ മംഗളം.

സമസ്തകാൎയ്യേഷു പുരസ്കൃതാജ്ഞൈൎന്നിരസ്തസന്താപഗണാസ്സ്വഭ
വൎത്തിതഃ സുബുദ്ധപുണ്യാഃപരിശൊദ്ധ്യ മൽകൃതിസ്സുമീക്ഷ്യസന്തഃ
പരിഗൃഹീതാമിയം.

1922 G 9992

2.20

പതിവ്രതാധൎമ്മം

ശ്ലോകം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു.

ഉമാവരൻഭാരതിയുംകുമാരൻ രമാവരൻ വാരണവക്ത്രനുംമെ അമാമുദാമൽഗുരുവും വിശേഷാദമെയമെന്നും തുണചെയ്യിടേണം—

പതിവ്രതാധൎമ്മമതീവ സാരം ദ്വിതീയമായുള്ള പുരാണവാക്യം ഗതിപ്രദംകേവലമംഗനാനാ മിതീഹചൊല്ലുന്നതു ഭാഷയായി. കാന്തൻശഠൻകുത്സിതനൊവിശേഷാൽ ശാന്തൻമഹാൻ സൽകൃതനൊസതീനാം ശാന്താത്മനാ ദൈവതമെന്നവണ്ണം ചിന്താധിയാൽ സാമ്പ്രതമെവപൂജ്യൻ. വന്നീടൊലാതൻ കണ്ണവന്നുകാൎയ്യം തന്നാലെവൈഷമ്യമെഴുന്നതൊന്നും എന്നുള്ളധൈൎയ്യം പിഴയാതെനിത്യം ചെന്നോൎത്തുമെവുന്നവളത്രെസാധ്വീ കാന്താജനങ്ങൾക്കവസാനമൊളം കാന്താനുകൂ